

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

=====

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н
С Ъ В Е Т

С о ф и я, 30 април 1986 г.

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

		стр.
I.	ОТКРИВАНЕ	4
	Дневен ред	5
II.	Предложения на режисьорите	
	Николай Люцканов	5
III.	Изказвания	
	Стефан Данаилов	7
	Таня Масалитинова	7
	Андрей Чапразов	8
	Славка Славова	10
	Маргарита Дупаринова	11
	Стефан Данаилов	11
	Енчо Халачев	13
	Асен Шопов	13
	Константин Илиев	14
	Николай Парушев	15
	Николай Люцканов	16
	Асен Шопов	17
	Велко Кънев	18
	Таня Масалитинова	18
	Сава Хашъмов	19
	Стефан Данаилов	20
IV.	ЗАКРИВАНЕ	20

ПРИСЪСТВУВАЩИ:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН ДАНАИЛОВ

ЧЛЕНОВЕ: БАНЧО БАНОВ

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ

ПЕНЧО ЛИНОВ

АСЕН ШОПОВ

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ

ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ

ГАЛИНА АСЕНОВА

АТАНАС ВЕЛЯНОВ

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА

ИВАНКА ДИМИТРОВА

САВА ХАШЪМОВ

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА

ВЕЛКО КЪНЕВ

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ

АДРИАНА АНДРЕЕВА

СЛАВКА СЛАВОВА

МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА

НИКОЛАЙ ПАРУШЕВ

ОТСЪСТВУВАЩИ: ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

АСЕН МИЛАНОВ

МЛАДЕН КИСЕЛОВ

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ

ГОЧО ГОЧЕВ

ДИМИТЪР КАНУШЕВ

ЮЛИАН ВУЧКОВ

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

=====

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н
С Ъ В Е Т

Състоял се на 30 април 1986 година
в Заседателната зала на Народен театър "Иван Вазов"

НАЧАЛО: 13.40 ч.

КРАЙ: 15.15 ч.

О Т К Р И В А Н Е:

ПРЕДСЕДАТЕЛ СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Другарки и другари,

Откривам заседанието на Художествения съвет, като първо искам да се извиня от името на др. Фучеджиев, че няма възможност да присъствува на нашето днешно заседание. Вчера той замина за Балчик във връзка с изборите, както знаете той е народен представител на този район.

Художествен съвет се свика в този час, защото днес до 3 часа проекто-репертоарът, предложен от нас за сезоните 1986/87 и 1987/88 г., трябва да отиде в ДО "Театър". Водени са разговори с режисьорската колегия и сега моля другаря Люцканов да ви информира по единствената точка от днешния

Д Н Е В Е Н Р Е Д:

1. Обсъждане на проекто-репертоар за сезоните 1986/87 и 1987/88 г

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ:

Режисьорският съвет обсъди и за разлика от друг път насочи вниманието си към това всички представления да бъдат подплатени с предварителните виждания за основния актьорски състав, който може да изнесе задачата. Разбира се, това си остава право на режисьора да си помисли и да не се обявява това. Но то е направено. Някои от нас дадоха повече предложения, други съвсем малко, но при всички случаи беше премислен състава.

Лично аз съм поставил въпроса за българската драматургия, но той отпадна тъй като българската драматургия засега не е в сферата на обсъждане от режисурата. Повече по този въпрос не бих могъл да кажа. Въведена е такава практика, че най-напред една пиеса трябва да мине по провинцията и след това да излезе на наша сцена, ако е необходима. Аз лично смятам това за неправилно.

Сега само ще ви съобщя желанията и предложенията на режисьорите.

Асен Шопов предложи:

"Хамлет" от Шекспир за голямата сцена и

"В очакване на Годона" за камерната сцена.

Енчо Халачев:

"Ричард III" от Шекспир

"Томас Бекет" от Ануи

и

- за голямата сцена

и за малка - "Трамвай желание" от Т.Уилямз.

Младен Киселов предложи:

"Човек за всички времена" - Р.Болт

"Добрият човек" - Брехт

"Гнездото на глухаря" - Виктор Розов

"Салемските вещици" от Милър

"Сирано" от Ростан

"Трамвай желание" от Т.Уилямз

Езоп

И най-накрая моите предложения:

"Лорензачо" от Мюсе

"Идиот" - Достоевски

"Вижте кой идва"

"Вечери в антимовския хан" - Й.Йовков

"Пер Гинет" на Ибсен

"Антигона" на Ануи

"Маратон" от Комфортес

"Живият труп" или "Варвари" от Горки.

1. Искам отново да припомня, че българската драматургия не фигурира и моля този въпрос да бъде отправен към др. Фучеджиев.

2. Зад предложенията на режисьорите стоят в основата си някакви виждания за хората и считам, че това трябва да го има, защото иначе не е възможно да се работи в интерес на всички. В никое от предложенията на режисьорите няма откривателство защото липсва българската драматургия, но има големи произведения, които в един или друг период от живота на нашия театър трябва да съществуват.

ПРЕДС. СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Преди да замине, др. Фучеджиев ме помоли да предам на членовете на Художествения съвет, че в предложението ще влязат не само предложените от режисьорите пиеси, но и някои ваши желаниа. Следващите два сезона се очертават като по-спокойни и ще има по-голяма възможност да се репетира класика на нашата сцена без да се отделя българското заглавие, което до този момент още не е намерено.

Знаете, че след началото на сезона ще започне работа Ефремов по "Сребърната сватба", което е плътно в репертоара и по всяка вероятност ако може да вървят успоредно при още един разговор, разбира се, с режисьорската колегия и Художествения съвет, ще се започне и "Дон Кихот" от Булгаков, което беше в репертоара за този сезон. Но това ще е възможно само при положение, че двете постановки могат да се разделят.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Чудесни пиеси са предложени, дано поне една трета от тях да останат. Интересни проблеми и големи автори. Има някои пиеси, които аз не познавам. Но единственото нещо, което ме смущава това е абсолютната липса на комедия. Защото и без комедия не бива да градим нашия репертоар. Хората в крайна сметка търсят хубавата, голямата комедия и като се предлага Шекспир, усещам присъствието на нашите актьори мъже, защо да не се предложи "Сън в лятна нощ" или "Веселите уиндзорки"? Или някоя друга коляма комедия? В момента просто не мога да се сетя, не съм подготвена, но затова в общ смисъл става дума. Може би Островски? Защото без комедия не бива да се гради репертоара на театъра като нашия. Разбира се, тук пропускам присъствието на българските пиеси, в които може да има и такива. Например

чудесно е "Сирано", но защо да не се направи и "Волпоне", което също много отдавна е играно и е комедия. В този смисъл да се помисли за репертоара. Тези заглавия в момента ми идват на ум. Че дори и един "Ревизор", което може да се постави по много съвременен начин. Освен това има една пиеса, към която прояви голям интерес Азарян - "На покрива има кон". Има богата палитра от роли за трите поколения.

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ:

Първо, нашият съвет трябва да се издигне на онова равнище, на което си има достойнствата. Тук се предлагат интересни пиеси, две трети от тях са играни в нашия театър. Първо трябва да се закове в проценти: българска пиеса, класическа пиеса, руска, съветска световна пиеса. Предлагам да тръгнем по тази линия. Тук се предлага изцяло класика. Не трябва да забравяме, че тук има и други проблеми: проблеми, задачи и роли на старшото поколение. За другите има задачи в изобилие. Водили сме много разговори с Велко за "Сирано", но трябва да ви кажа, че тя изобщо не е комедия. Това си е чиста трагедия. Трябва да залягат повече комедии. Костов още не сме преоткрили. Има например една чудесна комедия на Димов - "Виновния". Това е към предложенията. Що се касае конкретно до казаното, защо се отнася Асен до "Хамлет"? Това е толкова играно. Защо не "Тимор от Атина"? Тук наред със старите, могат да влязат и по-младите. Голямата тема за неблагодарността. Това е също много интересна пиеса.

Дублират се по близко време някои от пиесите. Играни са наскоро. Нека да отидем по-далеч, като прибавим и чисто педагогическия момент. Виждам с колко трудности младите се справиха с "Дон Жуан". Те не могат да учат стих. Може да се отиде и малко към по-безопасните, но по ярко очертани пиеси. Например,

"Орлето". Нахвърлям заглавията съвсем бегло, за което моля да ме извините, но ние трябва да започнем именно от там - педагогическия момент за нашата млада смяна. Те наистина не могат да говорят стих, дори в нашите столични театри, да не говорим за другите. Заглавията са много добри - 50 %. Но трябва да се отиде към по-голям автор, който с многото си подводни скали да помага на актьорите да растат.

Тук явно цялата режисьорска колегия е изходжала от това, че нямаме в момента автори. Но нали ние трябва да ги създадем. Става дума за пиесите, в които има спорни моменти - да минават първо през провинцията. Защо един Петър Анастасов да не започне от тук? После ще върви в провинцията. Другарят Живков каза веднъж: Такъв един спектакъл трябва да се играе от 10 - 15 извънстолични театри и да се вземе най-доброто, което да дойде в София. Затова трябва да мислим и вие да мислите, когато построявате репертоара. А така ми се струва малко по ваш вкус. Основен момент е да не забравяме нашето старшо поколение. С удоволствие бих започнал един "Народен враг" на Ибсен. Това е огромна пиеса. Защо се опасявате от нея? Такава хубава работа за актьорите. Даже и "Майстор Солнес". Вие си спомняте как след десет представления предимно млади хора започнаха да посещават салона. Тя е трудна пиеса. В Одеса на премиерата си раздели публиката на две. Проблемите ѝ са супер съвременни. За това трябва да се мисли. От последните ни представления се вижда как успехът на актьорите ни расте. У нас младите жени като че ли взеха превес над младите мъже. "Дон Карлос" кой ще играе? И напоследък много започнахме да стреляме по Велко. Знаете ли какво удоволствие е, когато са ме питале "А бе, защо не те виждаме на сцената" - Ами почивам си. Вие да огладнеете за нас и ние за вас. Трябва да въведем един траен порядък

в нашата работа.

Хубаво е, че се прави проекто-репертоар за двегодишен срок. За първи път Чавдар Добрев направи репертоара за 3 години. Но времето си иска друг ритъм на работа в театъра, други измерения. Но с успеха, който имаме от половин година насам трябва да определим нашия театър като театър на актьора, движен от мисълта на режисьора. Именно от там трябва да започнем. Всеки спектакъл, в който актьорът води пиесата има успех. Всичко останало рухва. Има една пиеса "Няма значение" с разкошни женски роли. Дайте да правим един голям театър, подходящ на нашия.

СЛАВКА СЛАНОВА:

Това, което най-много одобрявам днес това е, че режисьорите са дали своите желания, свързани с всички нас - актьорите. Всеки един от нас иска нещо да играе. Предполагам, че и режисьорите виждат и искат нещо да стане. Това е 50/100 гаранция, че ще има сполука. Имам само едно възражение. Всички заглавия до едно одобрявам. Но бих предложила пиесите, които вече са играни в нашия театър да отпаднат и вместо това да дойдат пиеси от Шекспир и други, които не сме играли. Например "Тимон атински", "Веселите уиндзорки". В този смисъл да помислят режисьорите, сигурно имат и такива желания. "Живият труп" ми се струва, че много скоро е правена. Предлага се "Сирано" - правена е. Защо да не се направят други представления? Те не дават по една пиеса, а по няколко. Нека просто играните да отпаднат. Иначе абсолютно одобрявам репертоара и много хубаво ще бъде ако се осъществи. Съжалявам, че днес няма да говорим за българските пиеси, защото ми се искаше да направя едно-две предложения. И пак искам да ви насоча вниманието към едно голямо българско произведение - "Хайка за вълци"

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ:

За нея няма разрешение.

СЛАВКА СЛАВОВА:

След като втората част вече ще се печата в сп. "Септември" можем да опитаме нещо. Но апелирам за "Босилек за Дракинко".

МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА:

Аз също одобрявам всяко заглавие като, разбира се, че най-добре би било по правило най-напред ние да поставяме пиесите, а след това другите театри. Смятам, че имаме достатъчно поглед към драматургията и достатъчно силни творци. Аз съм за това, когато един човек иска да постави нещо и режисьорът има голямо желание и виждане - нека да се направи. Един "Хамлет" никога не трябва да падне. Разбира се, за българската драматургия винаги си мечтая, че може би дакато имам сили пак бих играла, но просто подхвърлям идеята за "Снаха". Това никога не би могло да бъде изиграно. Винаги ще има публика.

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ:

Сетих се още някои предложения - "Изпуснат влак", ами "Турандот"?

МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА:

"Физици" също има място в нашия репертоар, макар че мислите са в много по-малък мащаб. Или "Посещение на старата дама". Хубаво е, че толкова много желания има и толкова много хубави интересни неща биха могли да се направят. Нека да не се страхуваме. Не искам да ви занимавам отново със случая на "Земята се върти", но един Народен театър не трябва да се моли. И режисьорите и актьорите ни заслужават едно по-голямо доверие и уважение.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

След пленума на Съюза на артистите пряко се постави въпроса за съвременната тема. Изискванията, които има към съв-

ременния театър, това което се е говорило вече няколко автора го поемат като конкретен ангажимент да започнат пиеса, която да стои в тази насока. Разбира се, ние не трябва да чакаме, но директорът има право да води разговори за конкретни пиеси за нашето съвремие. Режисьорите имат предвид основните изпълнители. Проблемът, който Андрей подхвърли за младите колеги все още е открит и трябва да поговорим за това. Най-заетият артист е Рачко Ябанджиев. Все пак вече има опит за някакво регулиране. Велко също. Сава Хашъмов и аз сме били в това положение. Режисьорите вече го имат предвид. Но понеже, за да се изготви един сериозен репертоар във всеки от нас стои тайната мисъл колко от това ще се направи общо взето, тъй като това е един предварителен разговор. В тази година няма годишнини, които да ни спират, предлагам да погледнем по-реалистично на въпроса в изграждането на проекто-репертоара, защото това, на което се спрем сега ще бъде одобрено и от Директора. Разбира се, имайки предвид актьорите, които могат да изиграят тези представления. И тъй като в 3 часа трябва да изпратим предложението, ако режисьорите могат да дадат приоритет на две от предложените си заглавия, които да влязат по-напред в списъка, който ще представим в ДО "Театър".

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ:

Нека за следващия сезон да конкретизираме бройките.

ПРЕДС. СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

До края на декември трябва да излезе съветската постановка и дадената заявка за "Дон Кихот".

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ:

Искам да знам - конкретно колко ще бъдат премиерите за голяма и за малка сцена?

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ:

Стефан спомена, че в 3 часа трябва да бъде предадено предложението. На 1 и на 2 май ли ще бъде обсъждането? Защо е това бързане? Необходимо е малко да се обмисли. Аз имам и други предложения, например "Доктор Фауст" на Марлоу. Това никога не е поставяно на нашата сцена. Също така имаме преговори за "Калигула", за "Хайка за вълци", за която не знаех, че ще излиза втората част. Имам интерес към Гогол "Женитба", "Ревизор". Дайте отдых два-три дни, да се съберем после наново, а не после да махаме, това което сме предложили изведнъж сега. Много от пиесите, които ние обсъждаме са поставяни от други театри, а на нас ни остава само да съжаляваме.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА:

След като действително имаме такъв срок, за какво е това събрание, което е обявено долу?

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Конкретното изготвяне на проекто-репертоара ще стане по-нататък.

АСЕН ШОПОВ:

Разговорът е общ в много голям смисъл на думата. Комитетът за култура се интересува от конкретните резултати. А в момента театърът не е на точката да даде точен репертоар. В този смисъл разговорът, който е задължителен за Художествения съвет е задължителен и за целия състав. На Комитета може да се предложи само списък от заглавия, който да е 1 + 25 - 15 заглавия слагаме като добри наши намерения. Т.е. ще посочим законните интереси на театъра. Толкова години се коментира, че упорито се отбягва Шекспир. Трябва да се разглежда "Хамлет" не като конкретно произведение, вече въпросът стои какво от Шекспир? Този въпрос е открит за мен, няма да натрапя своето собствено желание, преди да се консултирам с разбирането ви.

Аз мога да правя "Ричард III" независимо, че Енчо е предложил, но ме интересува отношението на театъра към заглавията на Шекспир. Най-после ми се казва - намери един автор и едно заглавие да направиш и ти. Редно е до момента да представим на Комитета за култура, че театърът има интерес към големи заглавия в някакъв обем. Те искат проекта, който ще се реализира. И вече започва разговор, който не може да бъде провеждан днес, защото какво значи "Дон Кихот"? Само се споменава от някои, но бъдете така добри да изясните. Никакъв Шекспир догодина не може да се прави, щом като ще започне работа Ефремов, а също и този "Дон Кихот". Като се разпределят мъжете в "Сребърната сватба" и "Дон Кихот", кажете ми с кого да комбинирам. И работата вече не върви наникъде. Затова аз не мога да предложа нито едно заглавие.

ПРЕДСЕДАТЕЛ СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

За репертоара се говори от два месеца, след това се даде възможност на режисьорската колегия да обмисли и направи своите предложения.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ:

Въпросът не трябва да се свежда до това, един такъв разговор винаги е необходим, само че не в 2 часа при положение, че в три проекто-репертоарът трябва да бъде готов и предаден. След този разговор вече трябва да се проведат срещи с драматурзите и режисьорите, за да се уточни една малка листа. И с един Художествен съвет да решим допълнително. Сега нищо не можем да представим в Комитета за култура. Трябваше да се проведе една среща между драматурзите и режисьорите, защото ние сме подготвили четири варианта, които обаче не са обсъдени и сега за тях не може да се говори. Това, което можем сега да направим е да се направи един списък, след това да се срещнем с режисьорите

и конкретно да се уточнят четири заглавия за следващия сезон и още четири за другия. Но това не трябва да е последния съвет. Да говорим сега за списъка и толкова.

НИКОЛАЙ ПАНУШЕВ:

Бих искал да информирам Художествения съвет, че действително преди около два месеца бяха проведени около четири съвещания с ръководителите, режисьорите и драматурзите на театрите в страната. На тях се говори по основните проблеми които засягат репертоарите за следващите сезони. Нашата линия на действие беше в посока на следното: сезонът, който се очертава е спокоен, моята лична теза е, че действително в театрите в страната трябва да постъпят произведения, в които преди всичко актьорите ще могат да пробват, да опитват и да разкриват своя талант в дълбока вода. В това отношение известно отдръпване от класиката е недобър факт и от тук идва тенденцията към едно засилване на класиката в съветските, българските и други произведения, а същевременно да се обърне внимание на онези наши стойностни произведения, създадени през последните 40 години. Нека да не забравяме, че от онези върхови постижения, които са станали христоматийни в историята на театъра и които не са видени от едни нови поколения. Имаме смяна на генерацията. Това че някога е играна "Снаха" не значи, че не може пак да се направи, за да я видят тези две поколения, които са израснали след нея.

Това, което направихме преди два месеца беше с цел да дадем възможност на театрите на 5 май да дадат своите заявки и да може да се огледа цялостната панорама на българския театър. Къде има дублиране, дали не може едно заглавие да стане по-добре в друг театър и т.н. Вие сте пропуснали този срок, затова идва напрежението. Разбирам и другия въпрос, който е

много важен. Ние можем да направим една проекто-листа на пиесите, които ще влязат в репертоара на театъра. Трябва да се направи подбор кои ще бъдат тези произведения, които действително ще се направят. За да не стане така, че пиесите предложени от Народния театър излизат преди това в друг театър. Не може така хаотично да се пристъпва към създаването на цялостния репертоарен облик на театрите. Оттук идват и сроковете. Всички театри са предали своите предложения, изключение прави само Народният театър. Това е плод на закъснението. Мисля, че нещата не са фатални, но при едно много реалистично виждане на предложените пиеси, трябва ж ого скоро да се представи тая листа. Предполагам, че с др. Фучеджиев вероятно ще стане дума и за българската пиеса. Едни пиеси, които са проверени, но не са поставени, биха могли да бъдат обект на внимание.

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ:

Нима някой може да бъде против предложените заглавия. Историята на въпроса е ж ого проста. Преди около месец и половина беше поставена задачата, режисьорите да кажат зад какво стоят. Ето ние се постаряхме. Литературното бюро от своя страна се събира няколко пъти, но между тях, нас и Директора не е имало среща, за да се уговорят нещата повече. Мисля, че днешното събрание от една страна може да е формално с оглед на крайната му цел, но тук става първата размяна на мнения. Мисля, че като започнат да се избистрят заглавията, много неща ще отпаднат от самосебе си. Ако актьорите са заети от някоя актьорска пиеса, то друга ще отпадне. Един режисьор ако снима филм, за десет персонажа той има на разположение всички актьори в страната, при нас това не е така. Следователно проблемът за покритието стои много остро. Но днес нямаме такава информация, а за нашите предложения това е нужно. След откритото събрание на шести ще има още един Художествен съвет. Окончателен.

В театъра малката сцена е много претрупана от постановки. Те не могат да се изиграят. В момента те са седем и като предлагаме още трябва да имаме предвид, че те не се доиграват, падат на 40-50 представления, а салонът още се пълни. Така че е нужно да се знае каква да бъде бройката и колко да бъде. Достатъчно е че Ефремов ще прави на голяма сцена една постановка, още една и толкоз. Не е реално по-нататък да предлагаме и да искаме. Редуцирането е толкова голямо, че накрая ще останат 4-5 заглавия, които не зная дали ще влязат, защото проблемът за българската пиеса ще измести някои. Засега тук той не съществува. Мисля, че Народният театър не е за това. Това е водещата театрална институция в цялата страна, той трябва да бъде разглеждан по друг начин. Ние трябва да предложим 10 заглавия, защото знаем ли дали няма да се разменим с югославяните за някоя пиеса. Дали този институт няма да бъде изправен пред някои други необходимости. Той трябва да има една листа на репертоара, в която да има възможност да варира. И всяко заковаване е фактически нереално. Пиесата на Ефремов няма да стане за 45 дена, сигурно.

Аз мисля, че има основание да се разсъждава така. Играно е някога това и това заглавие. Но какво от това минало е толкова време. Половината от състава, който е играл не е жив, а за 25 години се сменят три поколения. МХАТ е играл три пъти "Живият труп" и сега отново се поставя по друг начин видян. Големите автори трябва да съществуват в нашата палитра, но как по друг начин, освен като се поставят. Правилно е това събрание с трупата да се проведе и след това още един съвет. Избистрят се нещата и се отива към нещо по-определено.

АСЕН ШОПОВ:

15-те заглавия можем да предложим, те винаги ще бъдат

добра картина. Що се отнася до това, кой ще тръгне към реализацията, липсва ни конструктивен поглед към репертоара. Но като влезе съветската пиеса, Булгаков и една българска пиеса като измести другите, остава само едно заглавие. Дори и да няма българска пиеса - пак остават две. В този смисъл аз мисля, че след като е поканен Ефремов за Булгаков няма място. Това са две съветски пиеси, което не е нужно.

ВЕЛКО КЪНЕВ:

След като ще се започне "Сребърната сватба" предлагам да се насочи вниманието на режисьорите и драматурзите към заглавие на Шекспир и към съвременна класическа западна или незападна пиеса, да отпадне интереса на режисьорите към българската пиеса, защото "Чичовци" ще бъде ново заглавие. При това положение излиза една съветска пиеса, заглавие на Шекспир, съвременна българска пиеса и съвременна западна или незападна пиеса от това, което е предложено. Остават четири заглавия, които според мен могат да бъдат реализирани, като се спазят всички срокове, определени в началото на сезона. Всичко се работи, няма защо да се опасяваме, че авторите са тежки. За това може да ни помогне и ако не правим на камерна сцена нито една постановка, или само една, но с малко действащи лица, та ка че да не пречи на голямата сцена. Има възможност да се работи върху три заглавия, освен "Сребърната сватба". Това е по-добре в интерес на актьорите и на цялата политика на театъра.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Искам да ви кажа нещо съвсем конкретно. Понякога ме е срам, че съм актриса в Народния театър. Ще ме бият хората. Недай боже някой да се разболе и край. Апелирам сериозно да се помисли, и както "Ретро" се качи на голямата сцена, така

може да се качи и "Дон Жуан", "Сватбата на Фигаро", може да се помисли и за "Изобретателната влюбена". Това са едни комедии, и едни чудесни изпълнения, и големи автори. Защо да няма ето такава нещо в репертоара ни. Съвсем не е вярно, че репертоара е претрупан. Нека хората да видят с други очи една постановка. Ако театърът беше частен досега десет пъти това да е станало.

САВА ХАШЪМОВ:

Таня каза, че трябва да помислим за една комедия. Но повече от половината от постановките са комедии. Така че въобще трябва да има комедия. Но това е само в скоби. Второто, за което имам да кажа - става дума за Художествения съвет. Комитетът за култура ни е натиснал точно днес да даваме нашия проекто-репертоар. Доколкото разбирам, Комитетът изобщо не ни е натиснал, а е отправил писмо преди два месеца. За този срок ние не сме си свършили работата. Значи ние сами сме се натиснали. И то от тези хора, които отговарят за това - Художествения съвет, литературното бюро, режисьорската колегия и ръководството на театъра. За два месеца ръководството не можа да реши да се събере Художествения съвет и да реши този толкова важен въпрос. Аз смятам, че никой няма да ни накаже за това, че днес не сме дали нашия проекто-репертоар. Във вторник трябва да се проведе едно обсъждане на тези предложения. След това още на другия ден или веднага след това Литературното бюро и режисьорската колегия да обсъдят цялата листа и още един Художествен съвет за последно обсъждане на репертоара. Всъщност може и без втория художествен съвет, защото ние всички сме членове на творческия колектив и няма смисъл да се събираме отново. Трябва да отчетем, че ние за два месеца не сме направили нищо, както се казва, някой не си е свършил работата...

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Оказа се, че режисьорската колегия си е дала предложенията преди месец и половина, литературното бюро е направило четири варианта, а ние седим на 0. Но това не е излишно, той като влязоха някои любопитни заглавия.

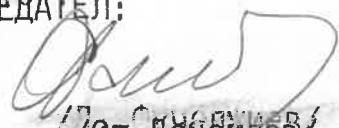
Към това, което каза Сава Хашъмов, за да ни е ясно какво трябва да се прави оттук натам, предлагам на др. режисьори просто в тези дни да помислят по-конкретно за сведващите две години, а аз искам да ви попитам трябва ли да прочетем пред колектива на събранието всички тези заглавия? Всички тези заглавия ли ще обсъждаме? Значи нека просто от това, което е предадено режисьорите да дадат приоритет на две постановки за всеки. Др. Люцканов ще проведе един разговор с Директора за Булгаковата пиеса. На събранието ще прочетем цялата тази листа, за да се запознаят колегите с това, какво мислим за нататък. Но тъй като ние ще направим Художествен съвет в близките дни, това което ще бъде вече конкретно да го чуем и ние, защото ни интересува. Но да ги има класическите произведения на големите автори. Безумно е да не се докоснеш до една такава роля, а и за публиката също.

С това приключваме обсъждането на предложенията на режисьорите до събранието и окончателното изясняване на нещата.

Другарки и другари,

Поради изчерпване на дневния ред, обявявам заседанието на Художествения съвет за закрито!

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/ст. данайлов/